

59

ZARZĄDZENIE PREZESA PAŃSTWOWEJ AGENCJI ATOMISTYKI

z dnia 25 stycznia 1988 r.

w sprawie wymagań, jakim powinien odpowiadać sprzęt dozymetryczny stosowany w ochronie radiologicznej, oraz wymagań dotyczących ewidencjonowania wyników pomiarów dozymetrycznych.

Na podstawie art. 35 ustawy z dnia 10 kwietnia 1986 r. — Prawo atomowe (Dz. U. Nr 12, poz. 70 i z 1987 r. Nr 33, poz. 180) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa wymagania dotyczące:

- 1) sprzętu dozymetrycznego stosowanego w ochronie radiologicznej,
- 2) ewidencjonowania wyników pomiarów dozymetrycznych.

2. Sprzętem dozymetrycznym są narzędzia pomiarowe umożliwiające bezpośredni lub pośredni pomiar i ocenę zewnętrznych lub wewnętrznych dawek promieniowania jonizującego, a w szczególności dawkomierz osobisty, umożliwiający pomiar i ocenę dawek indywidualnych otrzymywanych przez osobę noszącą ten dawkomierz.

3. Ewidencja wyników pomiarów dozymetrycznych obejmuje dawki otrzymane przez osoby zatrudnione w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące oraz wyniki pomiarów dozymetrycznych w środowisku pracy.

§ 2. Sprzęt dozymetryczny, stosowany w ochronie radiologicznej do oceny narażenia osób na promieniowanie jonizujące, powinien:

- 1) odpowiadać rodzajowi promieniowania jonizującego, które może wystąpić w konkretnych warunkach,
- 2) zapewniać dokładność pomiaru w normalnie występujących warunkach oraz w sytuacjach awaryjnego (nadzwyczajnego) zagrożenia,
- 3) spełniać wymagania dotyczące zatwierdzenia typu i legalizacji, określone w odrębnych przepisach,
- 4) zapewniać właściwą ocenę zagrożenia promieniowaniem jonizującym i terminowe ostrzeżenie o zagrożeniu,
- 5) umożliwiać udokumentowanie wartości dawek, na które są narażone poszczególne osoby,
- 6) zapewniać możliwość ustalenia dawek promieniowania jonizującego, otrzymanych przez osoby zatrudnione w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące, a w szczególności dawek otrzymanych w

sytuacjach awaryjnego (nadzwyczajnego) zagrożenia, niezbędnych do ustalenia osób potrzebujących pomocy medycznej, oraz uzyskania informacji koniecznych w postępowaniu medycznym wobec osób napromieniowanych.

§ 3. Sprzęt dozymetryczny stosowany do pomiaru zewnętrznego promieniowania jonizującego powinien zapewniać — przy przewidywanych rodzajach i warunkach zagrożenia, z uwzględnieniem wymagań określonych w § 8 ust. 1 — błąd pomiaru nie większy niż $\pm 50\%$.

§ 4. Sprzęt dozymetryczny stosowany w sytuacjach znacznego zróżnicowania pól promieniowania jonizującego (defektoskopia, wiązki promieniowania i inne) powinien sygnalizować dźwiękiem występowanie zagrożenia; sprzęt ten może łączyć funkcje sygnalizatora i dawkomierza osobistego.

§ 5. 1. Sprzęt dozymetryczny podlega kontroli co do prawidłowości działania zgodnie z wymaganiami określonymi w § 2.

2. Sprzęt dozymetryczny, z wyjątkiem dawkomierzy osobistych, należy przed jego użyciem sprawdzić kontrolnym źródłem promieniowania jonizującego. W przypadku ciągłej pracy w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące, kontrola taka powinna być dokonywana co najmniej raz dziennie.

§ 6. 1. Sprzęt dozymetryczny stosowany w sytuacjach, w których w normalnych warunkach pracy istnieje możliwość otrzymania dawki promieniowania jonizującego większej niż 0,1 rocznej dawki granicznej określonej w odrębnych przepisach, powinien umożliwiać dokonywanie systematycznej oceny narażenia zewnętrznego lub wewnętrznego każdej zatrudnionej osoby.

2. Sprzęt dozymetryczny stosowany w obiektach jądrowych lub innych jednostkach organizacyjnych, w których może występować znaczne zagrożenie promieniowaniem jonizującym, powinien być instalowany w postaci specjalnego systemu pomiarowo-sygnalizacyjnego, kontrolującego w sposób ciągły zagrożenie promieniowaniem jonizującym środowiska pracy.

§ 7. Sprzęt dozymetryczny stosowany w sytuacjach, w których w normalnych warunkach pracy nie ma możliwości otrzymania dawki promieniowania jonizującego większej niż 0,1 rocznej dawki granicznej, określonej w odrębnych przepisach, a równocześnie istnieje możliwość napromieniowania dawką większą niż roczna dawka graniczna, ustalona dla osób zamieszkałych lub przebywających w sąsiedztwie źródeł promieniowania jonizującego, powinien umożliwiać dokonywanie systematycznej oceny narażenia zewnętrznego lub wewnętrznego grup osób wykonujących pracę w tych samych warunkach i w sytuacji narażenia od tego samego źródła.

§ 8. 1. Sprzęt dozymetryczny stosowany w sytuacjach awaryjnego (nadzwyczajnego) zagrożenia powinien zapewniać określenie otrzymanych dawek promieniowania jonizującego:

- 1) w granicach od 0,01 Gy do 10 Gy (od 1 do 1000 radów),
- 2) z błędem nie większym niż $\pm 25\%$.

2. Dawkomierze osobiste noszone przez członków ekip awaryjnych powinny wskazywać otrzymaną dawkę

promieniowania jonizującego oraz sygnalizować osiągnięcie ustalonego dla nich poziomu napromieniowania.

3. Sprzęt dozymetryczny stosowany w sytuacjach awaryjnego (nadzwyczajnego) zagrożenia powinien sygnalizować nieprawidłowości w jego działaniu.

§ 9. 1. Dawki indywidualne promieniowania jonizującego, otrzymane przez osoby zatrudnione w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące, należy ewidencjonować w taki sposób, aby można było bieżąco określać dawki u poszczególnych osób w warunkach normalnych i w sytuacji awaryjnego (nadzwyczajnego) zagrożenia w całym okresie zatrudnienia.

2. Ewidencja dawek otrzymywanych przez osoby zatrudnione w warunkach, o których mowa w § 7, może być prowadzona dla grup osób.

3. Wyniki pomiarów dotyczące narażenia poszczególnych osób są przechowywane co najmniej przez 30 lat od dnia ustania zatrudnienia w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące.

4. W razie stosowania zapisu komputerowego dawek u poszczególnych osób, należy równocześnie rejestrować w sposób trwały łączne dawki roczne oraz przypadki przekroczeń dawek granicznych.

§ 10. 1. Wyniki pomiarów dozymetrycznych środowiska pracy są ewidencjonowane w formie określonej przez jednostkę organizacyjną obowiązującą do prowadzenia takich pomiarów, odpowiednio do ustalonego dla tej jednostki zakresu i częstotliwości pomiarów.

2. Wyniki pomiarów, o których mowa w ust. 1, należy przechowywać przez 30 lat, chyba że wyniki te zostały przekazane organowi państwowego dozoru bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej.

§ 11. 1. Dane z ewidencji, dotyczące wartości otrzymanych dawek, przekazuje się bieżąco osobom zatrudnionym w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące; na wniosek pracownika informacje te mogą mieć charakter poufny.

2. W razie zmiany miejsca pracy przez pracownika, jednostka organizacyjna, w której był dotychczas zatrudniony, jest obowiązana przekazać dane z ewidencji o otrzymanych przez niego dawkach jednostce organizacyjnej, w której jest obecnie zatrudniony.

§ 12. Jednostka organizacyjna prowadząca ewidencję informuje organy państwowego dozoru bezpieczeństwa jądrowego i ochrony radiologicznej oraz właściwego państwowego wojewódzkiego inspektora sanitarnego o następujących danych objętych ewidencją:

- 1) bieżąco — o przypadkach napromieniowania dawkami przekraczającymi 0,5 wartości rocznej dawki granicznej,
- 2) do 1 marca każdego roku — o wynikach pomiarów dozymetrycznych dokonanych w roku ubiegłym, obejmujących:
  - a) roczne dawki u poszczególnych osób zatrudnionych w warunkach narażenia na promieniowanie jonizujące lub maksymalne dawki roczne u grup

osób zatrudnionych w warunkach określonych w § 7, wraz ze wskazaniem liczebności tych grup,

- b) dane o maksymalnym i średnim zagrożeniu, stwierdzonym w środowisku pracy.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem § 4 i § 8 ust. 1 i 2, które wchodzi w życie z dniem 1 września 1988 r.

Prezes Państwowej Agencji Atomistyki: *M. Sowiński*